

իսարհի առջև մեղադրում է Խորենացուն, իբր թէ սա ասած լինի, թէ Վրթանէսի մեռած ած մարդինը մարգարէացաւ, և այս սխալ հասկացողութեան վրա հիմնված՝ աստատածաբանական հեղինակութեամբ յայտաբարում է, թէ Խորենացու «այս միտքը, թէ մեռած մարդիկ ես, ինչպէս Վրթանէսի մարմինը, մարգարէանալ կարող են, մոլար միտք է և հակառակ սուրբ Գրոց»: (20):

ազդարարված էր, թէ հրաւիրված է և գալիս է ժեզիապոսից» գերասանունի օրիորդ Ե. Գարագաշ: Այդ աղոթը թէի բեկամի ձև էր ստացել, բայց այնու ամենայնին: Թողել էր իր որոշ տպաւորութիւնը: Անհամբեր սպասում էին այդքան հետու տեղից հրաւիրված դերասանունու գալըստեան և օր առաջ տեսնել էին ցանկանում խումբը՝ նոր ուժով աւելացած: Այդ հասկանի է: Կեանքը միշտ փոփոխութիւններ է պահանջում:

հետ դիակացած Կլարային: Վիլի այդ անակընկալ տեսարանից սարսափած՝ ցնցումների է մատոնվում, և մի կերպ հեռացնելով իրանից Կլատուիին—ողբում է իր վիճակը «դիակ դարձած բոլորի» առաջ: Ապա ձեռք է առնում շտապով վաղուց թողած վրձինը և փորձում է նկարել դիակացած Կլարային, բայց երկար չէ աւելում—թոփախտով բռնված կազմուածքը յանկարծակի ցնցվելով գետին է զլորվում և մեռ-

նաւորութիւն՝ է ստացել, և օր չի լինում, որ 3—4 երեխաններ չուղարկենք գերեզմանատուն»

—

ԴՈՒԻՔԱՅԻՑ մեզ գրում են. «Առաջին ձիւնն եկաւ այստեղ հոկտեմբերի 28-ին, իսկ մինչ այդ օրը եղանակը բարեխսան էր, չին վասում վառարանները»:

—

ԴԱՐԱԶԻՉԱԴԻՑ մեզ գրում են. «Անցեալ տա-

Խորենացին նախ պատմած լինելով, թէ Խո-
րով Կոտակի օրերում հայոց զօրքը չորս գունդի
բաժանվեց, որոնք ուղարկվեցին Հայաստանի
Հասար, չորեցարթի, հոկտեմբերի 28-ին ներ-
շորս սահմանները պաշտպանելու՝ Ք. զրբի Թ.
Խորենացին նախատեսած լինելով, թէ Խո-
րով կուտամի կործանումի» համառօտ
և դերասանական խումբը նրա առաջին դէբիւտի
համար, չորեցարթի, հոկտեմբերի 28-ին ներ-
շորս սահմանները պաշտպանելու՝ Ք. զրբի Թ.
Խորենացին նախատեսած լինելով, թէ Խո-
րով կուտամի կործանումի» համառօտ
բովանդակութիւնը:

զլուս պատմում է, թէ չըսդորց ասվածագոյն գոչար զիքամատ: Իրամայի պատմական յայտ-
թշնամիները և պատերազմով պատահեցին հայոց նի անունը մի կողմից, օր. Ե. Գարագաչի ներկայացնում: Գալով խաղին, պէտք է ասել,
արեւելեան և արեւետեան զօրքին... ու մասնակցութիւնը միւս կողմից՝ գրաւել էին որվիտեան մեր հարաւային գունդը Խասրովի մատրօն մի ահագին-բազմութիւնն, չը նայած, որ մօտ էր Ծոփաց աշխարհում, իսկ Միհրանին մատակն էր: Ներկայացումն անցաւ անաջող, նոյն իսկ տաղտ-
սպանելով և մեր հւեսիս ային գնդին յաղթե-
լով ու հալածելով՝ հասել էին մինչև Վաղարշա- Վարագոյրը բարձրանալուն պէս միայն հաս-
կանալի դարձաւ—ի հարկէ նրանց համար, ու-
ղաւորի դռները: Կարծես սրանից հասկանալի կանալի դարձաւ—ի հարկէ նրանց համար, ու-
ղաւորի դռները: Կարծես սրանից հասկանալի մինչև ամսամ հաստատում էին, թէ լոկ ընթեր-
ցումն աւելի զօրեղ տպաւորութիւն է թող-
բան չը կայ. հայոց 4 գնդից հիւսիսայինին յաղ- թէ ՍՍոլումի կործանումն դրաման ուրիշ ոչինչ
թել ցրուել էին թշնամիները և Հայաստանի չէ, եթէ ոչ ձեռակերտ մի նկար, որ ներկայա-
կանունն առաւել եղաւ, և առեւ առանձին պակերտ և մոռում է հսկանան Ալառմի խոճանամիւնք, առ

կենդրուն արշաւել. երկու կողմից, արևելքից և յսուս է իսկական «Սոլոմի կործանումն». այդ նուհուն՝ պէտք է... լոել: Ն. Դաւթեան
արևմուտքից, նրանց վրա են դալիս արևելքան և արևմտեան գնդերը, իսկ հարաւայինը նկարը է հարաւում Խոսրովի մօսու:—Բայց ա՛, ՆԵՐՔԻՆ ՀՈՒՐԵՐ
Դաղբաշեանը այս չը հասկանալով բացագան- մի ցողին, երբ գրաւված գեղարուեստի բարձր գաղափարով՝ գեղեցիկն ու բարին կազմում էին նրա կեանքի նպատակը: Նա հոգով ու մարմուկ նոկտեմբերի 14-ին գտան դիմակը այլանդակված: Այժմ երեսում է, որ թուրքերը սպանելով նրան, դիմակն անյայտացրել էին, և իրանցից հեռացնելու մարդով երկու ամսից յետոյ զցել էին իրանց գիւղից հեռու:»

բարբարոսները պատահեցան առևելեան և արևելան հայոց գնդին, և վերջապէս թնջպէս եղաւ, որ նրանք արևելեան և արևմտեան զօրքերին պատահելով, հիւսիսային գունդը ջարդեցին և նրա սպարապետին, խեղճ Միհրանին սպանեցին» (47), և ապա հայ-հոյանքները Հեղինակին չը հասկանալը՝ ներելի պակասութիւն է. չը հասկացած հեղինակին ընուածութիւն է. իսկ իւր չը հասկանալու պատճառով հեղինակին պարսաւելը—թնջ է...

2. Պ. Գաղթաշեան լաւ ծանօթ չէ հեղարութիւն: Ճարայիկ կինը բառի նուանիու, որ ծառայութիւնը ընթերցուները կը գտնեն առաջին երեսի խմբագրական յայտարարութեան մէջ:

ԱԽԱԼԾԻՍԱՑԻՑ մնզ գրում են. «Նոյեմբերի 1-ին, հասարակական գրադարան-ընթերցարանի դահլիճում կայացաւ Բարեգործական ընկերութեան ձիւղի երրորդ ընդհանուր ժողովը: Թէ-թէս և երկրորդ անգամն էր, որ անդամներին ժողովի էին հրաւիրում, այնուամենայնիւ շատ քիչ անդամներ էին եկից: 87 անդամից ներկայ էին սկզբում 16-ը, որը նիստի ընթացքում հաս-սաւ 19-ի: Պէտք է ընտրվէին՝ վարչութեան եր-կու անդամներ, երկու փոխ-անդամներ, վե-րաստանաբելով և՛ նրա գեղեցկութիւնը, և՛ ջա-նաժառով ներկայում մշակում է այն հարցը,

Արշակ թագաւորը Վաղէս կայսեր թուղթ է բեցելի համար, յետին մտքերով «անարդեր ըստանուր ժողովի նախագահ և քարտուղար; Վարչութեան անդամութիւնից զուրս գնացող՝ Աք. քահ. Ղաղապեանի և Ալ. Սիմէօնեանի փոխարքն ընտրվեցին զաղտնի քույրական հեռագիր թիւն ինչպէս տօնել այդ օրը: Կովկասեան Գիւղիւնի աջակցութիւն է ցոյց տալիս յայտնի դատն տեսական ընկերութեան խորհուրդը դեղարուեատագէտին և նրա ընտանիքին, այլ և նկարչութեան արտեստանոց է բաց անում սիկոնչել է ուղարկել չնորհաւորական հեռագիր որոշութեան արտեստանոց է բաց անում սիկոնչել է ուղարկել չնորհաւորական հեռագիր իր նախկին հովանաւորովին:

Սատովիլու խնդրովը: Այստեղի հայերը ընդհան-
րապէս համակրանքով են վերաբերվում դէպի
այդ հարցը, որը սակայն չաջողվեց, անմիաբա-
րկիրն աւերելու: Տես Փ., զլ. ին, և ինքը պ. Գաղ-

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ
ՆԱՄՈԿ ԱԽՏՏԻԱՑԻՑ
Վիեննա, Հոկտեմբերի 18-ին
Լուսությունը ծանուելու ու նկատմական շրջանում:

Կայսրը՝ «Դա առկաշամասը բացականչում է պրօֆեսոր Դէյման սկզբանին, երբ իր անց-կացրած աննապատակ և ունայն կեանքի համար յանդիմանութիւններ է կրում նրանից—տատանման մէջ է ընկնում, և զգման տրամադրութիւն է արտայայտում։ Պրօֆէսոր Դէյման զգալով նրա թուղամոլթութիւնը և ընկճված ոգին, կասկածում է և նոյն խոկ չէ հաւատում նրա բարոյականութեանը. զգուշացնում է օրիորդ Կայսրի վերաբերմաթ, որը իր և Վիլլի հանդիցեալ պրօֆէսորի աղջիկն է և որը հօր մահից յետոյ՝ բնակվում է Վիլլի ծնողնում այդ կարծիքը։ Գենք հերքում, որ մի օրինաւոր հոգիորական (բայց ոչ այժմեան սովորական վերաբորներից մէկը) կարող է օգտակար լինել Աւստրիայի մէջ եղող հայ կօլոնիային, բայց յատկապէս մի հոգիորական պահել Վիեննայի փոքրաթիւ հայերի համար.՝ առնուազն ապար-դիւն «շուայլութիւն» է...»

ՀԱՅՈՅ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄՆԵՐԸ ԲԱԳԻՈՄ
Բագու, նոյեմբերի 2-ին
Դեռ շատ առաջ՝ վնոշոր-խոշոր՝ տառերով
գործում, բայ Վալլը ամուսնակաւ է Վարտահ
Տատինը բերդի հետո։ Եւ հէնց այս ժամանակ,
երբ նորապատկները ազանիների նման գգվում,
գուրգուրվում են՝ քաղցր յոյսերով, հանդէս է
գալիս Վալլի բարեկամ Կրամմէր՝ բերելով իր

